

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 717/20	
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
II	A. M.	<u>czyn przypisany:</u> w dniu 11.06.2020r. w W. przy ul. (...) naruszył nietykalność cielesną M. Ł. poprzez pchnięcie od tyłu oraz uderzenie go pięścią dwa razy, raz w plecy i raz w głowę, tj. czyn z art. 217 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
A. M. oraz M. Ł. są sąsiadami mieszkającymi w tym samym budynku przy ulicy (...) w W..	Zeznania M. Ł.	2-3, 136-137	
Zeznania T. S.	42v-43, 106-107		
M. Ł. jest osobą z niepełnosprawnością ruchową, której funkcjonowanie ułatwia wszczepiony stymulator	Zeznania M. Ł.	2-3, 136-137	

mózgu, ograniczający ruchy mimowolne.			
Między A. M. a M. Ł. istnieje konflikt.	Zeznania M. Ł.	2-3, 136-137	
Wyjaśnienia oskarżonego	35-36		
Zeznania T. S.	106		
W dniu 11 czerwca 2020 roku w godzinach wieczornych przy ulicy (...) w W., A. M. zaczepiał M. Ł., śmiał się z niego, a następnie pchnął go od tyłu oraz uderzył go dwukrotnie pięścią, raz w plecy i raz w głowę.	Zeznania M. Ł.	2-3, 136-137	
Zeznania P. A.	13v, 105-106		
Zeznania A. B.	49v-50, 104-105		
Po zdarzeniu stan zdrowia M. Ł. uległ pogorszeniu, nasiliły się jego ruchy mimowolne i we wrześniu 2021 roku poddał się on operacji, która naprawiła działania stymulatora mózgu.	Zeznania M. Ł.	2-3, 136-137	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
I	A. M.	<u>Czyn zarzucony:</u>	

		w dniu 11.06.2020r. w W. przy ul. (...), kierował groźby pozbawienia życia i zdrowia wobec M. Ł., które wzbudziły u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę ich spełnienia, tj. <u>czyn z art. 190 § 1 k.k.</u>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 11 czerwca 2020 roku w W. przy ul. (...) A. M. kierował groźby pozbawienia życia i zdrowia wobec M. Ł., które wzbudziły u M. Ł. uzasadnioną obawę ich spełnienia.	Zeznania M. Ł.	2-3, 136-137	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	Zeznania pokrzywdzonego M. Ł.	Zeznania są jasne, logiczne i konsekwentne. Świadek rzeczowo i szczegółowo opowiedział o przedmiotowym zdarzeniu, racjonalnie wyjaśnił powody wskazania oskarżonego jako sprawcy zdarzenia. Był pewny swojego rozpoznania. Jednocześnie nie próbował w jakikolwiek sposób nadmiernie	

		oskarżonego obciążyć, o czym świadczy chociażby ta część jego zeznań, w której kategorycznie zaprzeczył, by w dniu zdarzenia ktokolwiek mu groził.
Protokół oględzin pokrzywdzonego	Dokument ma charakter urzędowy, jego autentyczność oraz rzetelność sporządzenia nie budziła zastrzeżeń Sądu oraz nie była kwestionowana przez strony postępowania.	
Zeznania P. A.	Zeznania świadka są jasne, spójne i logiczne.	
Zeznania M. S.	Zeznania świadka są logiczne, jasne.	
Protokół zatrzymania A. M.	Dokument ma charakter urzędowy, jego autentyczność oraz rzetelność sporządzenia nie budziła zastrzeżeń Sądu oraz nie była kwestionowana przez strony postępowania.	
Dokumentacja medyczna A. M.	Autentyczność oraz rzetelność sporządzenia dokumentów nie budziła zastrzeżeń Sądu oraz nie była kwestionowana przez strony postępowania.	
Zeznania T. S.	Zeznania są jasne i logiczne.	
Nagranie zawierające fragment zdarzenia	Autentyczność oraz rzetelność nagrania nie była przez strony kwestionowana, nie	

	wzbudziła wątpliwości Sądu co do autentyczności.	
Zeznania A. B.	<p>Zeznania świadka co do zasady zasługują na wiarę, są jasne i logiczne. Zeznania świadka dotyczące udziału oskarżonego w pobiciu pokrzywdzonego złożone w toku postępowania sądowego, w którym podała, że widziała sprawcę, który był grubszy niż oskarżony należy jednak poddać krytycznej analizie. W postępowaniu przygotowawczym, czyli niedługo po przedmiotowym zdarzeniu, świadek zeznała, że nie wie czy sprawcą był oskarżony, ale nie wykluczyła takiej opcji. Niewątpliwie pamięć szczegółów lepsza jest w niedługim czasie po zdarzeniu niż po rocznej od niego przerwie. Wskazać także należy, że świadek obserwowała zdarzenie z okna swojego mieszkania, które nie znajdowało się bezpośrednio nad miejscem zdarzenia, w związku z czym, wnioski świadka o posturze i wyglądzie napastnika mogą nie odpowiadać w pełni rzeczywistości. Mając na uwadze stanowcze rozpoznania oskarżonego jako sprawcy zdarzenia dokonane przez pokrzywdzonego, Sąd zeznania świadka w części dotyczącej określenia</p>	

	osoby sprawcy uznał za niewiarygodne.		
Informacja o osobie z Krajowego Rejestru Karnego	Dokument ma charakter urzędowy, jego autentyczność oraz rzetelność sporządzenia nie budziła zastrzeżeń Sądu oraz nie była kwestionowana przez strony postępowania.		
Dokumentacja medyczna dotycząca M. Ł.	Autentyczność oraz rzetelność sporządzenia dokumentów nie budziła zastrzeżeń Sądu oraz nie była kwestionowana przez strony postępowania.		
List M. Ł. do A. M.	Autentyczność dokumentu nie budziła zastrzeżeń Sądu oraz nie była kwestionowana przez strony postępowania.		
	Wyjaśnienia oskarżonego A. M.	Wyjaśnienia w części, w której oskarżony nie przyznaje się do popełnienia czynu z art. 190 § 1 k.k., z uwagi na zeznania pokrzywdzonego, który zaprzecza by w dniu zdarzenia oskarżony kierować miał do niego groźby, zasługują na wiarę.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			

Lp.	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	Wyjaśnienia oskarżonego A. M.	<p>Wyjaśnienia oskarżonego w zakresie, w jakim dotyczą nieuderzenia przez niego pokrzywdzonego oraz obecności T. S. podczas przedmiotowego zdarzenia w ocenie Sądu są niewiarygodne. Pokrzywdzony zeznał, że T. S. minęła się z pokrzywdzonym na klatce schodowej, zaś do przedmiotowego zdarzenia miało dojść pod blokiem, w związku z czym T. S. nie mogła być naocznym świadkiem tego zdarzenia. Z zeznań T. S. także wynika, że słyszała jedynie krzyki z okna swojego mieszkania, dopiero potem zeszła na podwórko. Ponadto zeznania świadka P. A., A. B. oraz oględziny osoby pokrzywdzonego, wskazują na to, że pokrzywdzony został pobity. Z kolei zeznania pokrzywdzonego, jak też okoliczności niniejszej sprawy związane z konfliktem istniejącym między mężczyznami wskazują na to, że to oskarżony uderzył pokrzywdzonego.</p> <p>Zaprezentowane przez oskarżonego nagranie zawiera przy tym jedynie fragment zdarzenia, jakie miało miejsce w dniu 11 czerwca 2020 roku i nie może stanowić</p>	

		potwierdzenia wyjaśnień A. M., że nie naruszył on nietykalności cielesnej M. Ł.. Zdaniem Sądu nieprzyznanie się oskarżonego do zarzutu z art. 217 § 1 k.k. to przyjęta przezeń linia obrony, która żadną miarą ostać się nie może.
Zeznania P. K.	Zeznania świadka są niewiarygodne w zakresie, w jakim dotyczą przebiegu zdarzenia. Świadek nie wspomniała nic na temat pobicia pokrzywdzonego, zaś zeznania pokrzywdzonego, oględziny jego osoby, zeznania A. B. i P. A. jednoznacznie wskazują na to, że M. Ł. został uderzony. Świadek zeznała, że oprócz niej nikogo nie było na osiedlu w trakcie zdarzenia, co stoi w sprzeczności z zeznaniami P. A. czy K. M.. Nie można zapominać, że świadek jest osobą bliską dla oskarżonego, w związku z czym przytoczona przez nią wersja zdarzeń może być próbą działań zmierzających do zapobiegnięcia poniesienia przez oskarżonego odpowiedzialności karnej.	
Zeznania K. M.	Zeznania są niewiarygodne w zakresie, w jakim dotyczą przebiegu zdarzenia. Zeznania bezstronnych obserwatorów wskazują, że do naruszenia	

	nietykalności cielesnej pokrzywdzonego doszło, a świadek nie zeznaje nic na ten temat, mimo, że jak twierdzi, miał być naocznym świadkiem zdarzenia.		
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	II	A. M.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Czyn stypizowany w art. 217 § 1 k.k. polega na uderzeniu człowieka bądź naruszeniu jego nietykalności cielesnej w inny sposób. Naruszeniem nietykalności cielesnej są wszystkie czynności oddziałujące na ciało innej osoby, które nie są przez nią akceptowane. Naruszenie nietykalności cielesnej nie musi łączyć się z powstaniem obrażeń, jednakże musi mieć ono wymiar fizyczny (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 9 sierpnia 2012 r., sygn. akt II AKa 137/12, LEX nr 1217652).			

Zgromadzony materiał dowodowy wskazuje na to, że oskarżony popchnął pokrzywdzonego od tyłu, w wyniku czego mężczyzna upadł na ziemię, a następnie uderzył M. Ł. dwukrotnie pięścią, raz w plecy i raz w głowę.

Oględziny pokrzywdzonego ujawniły podłużne otarcie na jego klatce piersiowej z lewej strony oraz zadrapania i otarcia na lewej łopacie, co wskazuje, że mężczyzna był ofiarą ataku fizycznego. Świadkowie P. A. i A. B. zeznali, iż widzieli z okna swoich mieszkań, jak pokrzywdzony został uderzony i upadł na ziemię.

Bezsporne jest, że stosunki między oskarżonym i pokrzywdzonym są napięte. W ocenie Sądu okoliczność ta, jak i ewentualne uderzenie oskarżonego kluczami przez pokrzywdzonego nie usprawiedliwiają jednak w żadnej mierze ataku A. M. na M. Ł., a zachowanie oskarżonego, który pchnął i uderzył pokrzywdzonego wypełniło znamiona czynu z art. 217 § 1 k.k.

3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem

Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
	3.5. Uniewinnienie	I	A. M.
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
Zgromadzony materiał dowodowy nie wykazał, jakoby oskarżony w dniu 11 czerwca 2020 roku przy ul. (...) w W. kierował groźby pozbawienia życia i zdrowia wobec M. Ł., które wzbudziły u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę ich spełnienia, a tym samym popełnił czyn z art. 190 § 1 k.k.			

Pokrzywdzony składając zeznania w postępowaniu przygotowawczym (k. 2-3) w ogóle nie wspominał, by w dniu zdarzenia oskarżony miał kierować do niego jakiegokolwiek groźby. Przed zdarzeniem miał być wyzywany, a grozić mu miano zniszczeniem roweru.

Na rozprawie w dniu 27 stycznia 2022 roku (k. 136v) pokrzywdzony kategorycznie zaprzeczył, by w dniu 11 czerwca 2020 roku oskarżony kierować miał wobec niego jakiegokolwiek groźby. Podał, że w dniu zdarzenia nikt mu nie groził.

Żaden z przesłuchanych w przedmiotowej sprawie świadków nie słyszał, by owego dnia oskarżony miał grozić pokrzywdzonemu.

Z uwagi na to, że Sąd jest związany treścią skargi Prokuratora, a rozstrzygnięcie Sądu może dotyczyć jedynie zdarzenia faktycznego, o którym mowa w akcie oskarżenia, Sąd uniewinnił oskarżonego od popełnienia zarzuconego mu czynu, określonego w art. 190 § 1 k.k.

**4. KARY, ŚRODKI
KARNE, PRZEPADEK,
ŚRODKI
KOMPENSACYJNE**

<i>I ŚRODKI ZWIĄZANE Z Poddaniem Sprawcy próbie</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. M.	II	2	<p>Stopień zawinienia oskarżonego Sąd ocenił na wysoki, oskarżony jest osobą pełnoletnią, brak jest okoliczności, które wyłączałyby bądź ograniczały jego poczytalność.</p> <p>Sąd, analizując społeczną szkodliwość czynu wziął pod uwagę kwantyfikatory wskazane w art. 115 § 2 k.k. Dobrem, w które godziło przestępstwo, jest nietykalność cielesna, a pośrednio także ludzkie zdrowie. Wyrządzona szkoda jest znaczna, bowiem w wyniku przestępstwa nastąpiło pogorszenie stanu zdrowia pokrzywdzonego i nasilenie jego ruchów mimowolnych. Sąd wziął pod uwagę, że między oskarżonym a pokrzywdzonym istnieje konflikt. Motywacja sprawcy polegała na chęci okazania swojej przewagi nad pokrzywdzonym, który jest osobą z niepełnosprawnością ruchową. Oskarżony działał w zamiarze bezpośrednim. Wobec powyższego Sąd ocenił, że społeczna szkodliwość czynu jest znaczna.</p>

Wysoki stopień winy i znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu Sąd uznał za okoliczności obciążające przy wymiarze kary, tak jak okoliczności popełnienia czynu (w biały dzień, na oczach innych osób).

Jako okoliczność łagodzącą przy wymiarze kar Sąd uznał uprzednią niekaralność oskarżonego.

Przestępstwo stypizowane w art. 217 § 1 k.k. zagrożone jest karą grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

W ocenie Sądu zasadne było orzeczenie wobec oskarżonego kary ograniczenia wolności w postaci obowiązku wykonywania nieopłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne. Kara pozbawienia wolności byłaby karą nader dolegliwą, zaś stan majątkowy oskarżonego wyklucza możliwość wymierzenia mu kary grzywny. Ponadto jedynie orzeczony rodzaj kary może spełnić funkcje wychowawcze względem oskarżonego, który jest osobą młodą.

Sąd wymierzył oskarżonemu karę sześciu miesięcy ograniczenia wolności. W ocenie Sądu wymiar kary jest adekwatny do społecznej

			<p>szkodliwości czynu oraz stopnia zawinienia przez oskarżonego. Orzeczenie kary surowszej nie spełniałoby kryterium proporcjonalności.</p> <p>Jednocześnie Sąd uznał, że stosowne jest wymierzenie kary ograniczenia wolności w postaci obowiązku wykonywania nieopłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, bowiem nie spowoduje to nadmiernej dolegliwości dla oskarżonego, który nadal będzie mógł pracować zarobkowo, a mimo to kara spełni swoje funkcje.</p>
III	2	<p>W ocenie Sądu zasadne było orzeczenie wobec oskarżonego na podstawie art. 46 § 1 k.k. obowiązku zadośćuczynienia za krzywdę doznaną przez M. Ł. w wyniku przestępstwa, o którym mowa w punkcie II wyroku. Skutkiem tego czynu było bowiem naruszenie dobra osobistego pokrzywdzonego w postaci jego nietykalności cielesnej. Nie ulega wątpliwości, że wskutek uderzenia przez oskarżonego pokrzywdzony doznał krzywdy. W ocenie Sądu adekwatne do rozmiaru wyrządzonej krzywdy było orzeczenie obowiązku zadośćuczynienia w kwocie 2 500 złotych.</p>	

5. INNE ROZSTRZYGNĘCIA ZAWARTE W WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. M.	IV	2	W niniejszej sprawie oskarżony był zatrzymany w dniu 25 czerwca 2020 roku od godziny 06:35 do godziny 09:40. Stosownie do treści art. 63 § 1 k.k., okres ten należało zaliczyć na poczet orzeczonej kary.
6. INNE ZAGADNIENIA			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
7. KOSZTY PROCESU			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

I, V, VI

Koszty procesu w części dotyczącej uniewinnienia, po myśli art. 632 pkt 2 k.p.k., ponosi Skarb Państwa.

W części dotyczącej skazania, Sąd zwolnił oskarżonego na postawie art. 624 § 1 k.p.k. od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, bowiem w ocenie Sądu ich uiszczenie z uwagi na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów oskarżonego byłoby dla niego zbyt uciążliwe. Nadto zdaniem Sądu ważniejsze jest to, by oskarżony wykonał orzeczony wobec niego obowiązek zadośćuczynienia pokrzywdzonemu za wyrządzoną mu krzywdę niż uiszczał koszty sądowe.

Oskarżony korzystał w niniejszej sprawie z pomocy obrońcy wyznaczonego z urzędu, zatem stosownie do treści art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze, Sąd zasądził na jego rzecz wynagrodzenie. Wysokość wynagrodzenia Sąd obliczył na podstawie § 17 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu,

zgodnie z którym opłaty za obronę wynoszą przed sądem rejonowym w postępowaniu zwyczajnym 420 złotych, zaś zgodnie z § 20 cytowanego rozporządzenia w sprawach, w których rozprawa trwa dłużej niż jeden dzień, opłata ulega podwyższeniu za każdy następny dzień o 20%. Skoro sprawę rozpoznawano w postępowaniu zwyczajnym na trzech terminach rozprawy, na rzecz obrońcy oskarżonego adw. M. Z. zasądzono kwotę 588 złotych powiększoną o podatek VAT.

8. PODPIS